

LLETRES

Notícia de llibres sabadellencs

Recopilació **Lluís Subirana**

Novament ens hem de referir a l'Anna Tortajada que està en constant vena creativa. Aquest cop, conjuntament amb Natza Farré, són autores del llibre *Per fi, Brasil. Un viatge al país de Lula*. Editat dins la col·lecció Rosa dels Vents, de Mondadori S.A. (octubre 2003). Anna Tortajada i Natza Farré han viatjat fins a Brasil per entrevistar-se amb membres distingits del gabinet del president Luiz Inácio Lula da Silva i per parlar amb la gent del carrer: des de Brasília fins Salvador de Bahia, i des dels despatxos entapissats amb moqueta fins a les faveles enfangades i els assentaments dels sense terra, els testimonis dels uns i dels altres es recullen a les pàgines d'aquest llibre, tan fascinant com la realitat d'un poble que ha fet de l'esperança un deure de tots.

El director de la nostra revista, David Serrano Blanquer, fundador del Centre d'Investigació de la Literatura Europea Concentracionària (CILEC) és l'autor d'un treball que ens mostra les seqüeles de l'horror nazi que encara perviuen entre nosaltres. Amb la publicació de *Les dones als camps nazis* (Pòrtic, octubre 2003), Serrano descriu l'extermini organitzat que els feixistes perpetraren contra milions de dones i homes que ha pogut aflorar gràcies a les més diverses formes de testimoni. La documentació gràfica, la transmissió oral o les recreacions artístiques són una mostra escruixidora d'aquelles maquinacions perverses i vils. L'autor recupera l'experiència quotidiana de les dones confinades als camps i recopila el llegat oral escrit que ens han transmès.

Editat per Rúbica Editorial (octubre 2003) ens arriba el cinquè llibre de poemes de la Rosa Maria Mestres i Tió, il·lustrat amb dibuixos de Josep Colomina. Amb el títol de *Demà*, aquest nou recull poètic s'afegeix als ja publicats *Sentiments*, *Novament les flors*, *Abraçant la vida* i *La finestra del meu cor*. Cal recordar, també, que és autora de dos llibres de contes infantils. La Rosa Maria Mestres diu que "aquest és un llibre escrit amb el cor". És, doncs, poesia feta de sentiments expressats de manera espontània, al ritme del bategar d'un cor generós, amb gran capacitat d'estimar, sensible als detalls quotidians que donen sentit a la vida i capaços de fer-nos desitjar i somniar.

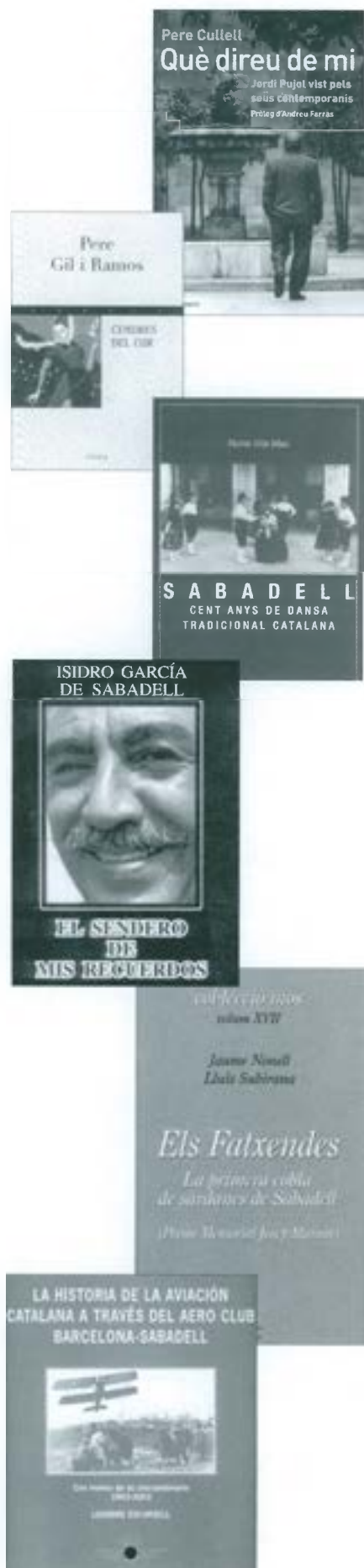
La tercera novel·la de Ton Creus *L'home del quiosc* publicada per El Cep i la Nansa, edicions (octubre 2003), és una novel·la negra, dura i tendra, que ens posa a l'abast uns personatges de vides destrossades enllaçats per l'atzar. La relació entre el món de la política i el diner, amb les seves corrupcions, ens endinsen en un univers sòrdid on els únics herois són els perdedors. Si el lector de les dues primeres novel·les va quedar sorprès per la varietat dels gèneres utilitzats ho tornarà a quedar ara amb aquesta nova obra que consolida Ton Creus en l'ofici del bon narrador: conreador destre de passions i misèries humanes.

Francesc Macià va ser l'Avi, Lluís Companys, el president màrtir, Josep Tarradellas, el president a l'exili. ¿Qui serà Jordi Pujol? ¿Com el rebrà la història? L'avalen més de vint-i-tres anys a la presidència de la Generalitat, sis victòries electorals – tres d'elles per majoria absoluta – i una trajectòria d'activitat intensa guiada pel que ell mateix ha qualificat de *dèria* personal: Catalunya. Preguntes a les quals donen resposta gairebé un centenar de persones de diversos àmbits, contemporanis de Jordi Pujol, i recollides al llibre de Pere Cullerell *Què direu de mi*, que amb pròleg d'Andreu Farràs ha publicat Planeta (setembre 2003).

Informació facilitada per:

Ilibreria sabadell Passeig Manresa, 7 - Tel. 93 726 05 70
Apartat de Correus 355 - SABADELL

Pere Gil i Ramos és professor de llengua i literatura catalanes i autor d'una extensa obra poètica, epistolar i de contes psicològics. La seva poesia, que rau entre la filosofia i la metafísica, és en essència paraula sacsejada pels enfrontaments interns del Jo. De la seva obra cal destacar *Miratges* (1987), *Tren de cendra* (1988, Premi Salvador Espriu), *Hora zero* (1988), *Calaix de dubtes* (1991, Premi Espurna del Clot), *Contrallum* (1995), *Àtropos* (1997), *Coronacions* (1999) i aquest *Cendres del cor* (2000) guardonat amb el Premi Marià Manent i que, amb pròleg de Josep Maria Ripoll, ha estat editat recentment (setembre 2003) per Viena Edicions.

Fa cent anys la gent de la Renaixença van començar la ressenya i comentari dels valls tradicionals en us. Més tard, la Mancomunitat de Catalunya es va interessar pels estudis i restauracions de la dansa tradicional i va canalitzar, per mitjà de les escoles i la publicació de diversos ballets, l'ensenyament als infants a cura de mestres especialment preparats. Aquest procés de difusió de la dansa també es va donar a Sabadell com l'autora d'aquest llibre, Núria Vila Mas, ens demostra en el seu acurat i detallat treball de recerca, des de la constitució dels primers esbarts sabadellencs fins l'actualitat. *Sabadell, cent anys de dansa tradicional catalana* ha estat editat per la Biblioteca Quadern de la Fundació Ars (novembre 2003), a proposta de l'Esbart Sabadell Dansaire, i correspon al número 34 de la seva col·lecció.

Amb la recent publicació del llibre autobiogràfic *El sendero de mis recuerdos* Isidro García Hernández, conegut popularment com a "Garcia de Sabadell", ens relata les seves memòries evocades al llarg dels seus periples per Sabadell, Marsella, Sao Paulo i Benidorm, ciutats on principalment ha desenvolupat una extensa, diversa i, a voltes, pintoresca i arriscada activitat professional i social. Amb abundant documentació gràfica, les prop de 300 pàgines del llibre són una amalgama de records, vivències, anècdotes, èxits i frustracions, expressats en un llenguatge planer i col·loquial. Barreja de ressenya i currículum personal, aquest llibre té un regust de comiat, de passar balanç i de voler deixar testimoni d'una vida intensa i apassionada.

La revista SOM va convocar els seus guardons destinats a premiar entitats i particulars, la tasca dels quals hagués estat mereixedora d'atenció especial vers la divulgació de la Cultura Popular. Entre el diferents guardons es va convocar el Memorial Josep Mainar Pons, destinat a premiar el millor treball literari d'estudi històric o de recerca sobre la sardana. El treball premiat és el que Jaume Nonell i Lluís Subirana presenten ara (Volum 17 de la col·lecció MOS, novembre 2003) ampliat i posat al dia en algunes qüestions que, per la limitada extensió que imposaven les bases, no van ser incloses en l'original presentat a concurs. Això els ha permès incorporar més dades i ampliar la informació relativa a l'orquestra Fatxendes de Sabadell, fundada a mitjans del segle XIX, i de la seva curta però significativa actuació com a cobla de sardanes (1907-1908), junt amb altres aspectes relacionats amb la vida de l'orquestra i d'alguns dels seus principals protagonistes.

L'afició aeronàutica a Sabadell arrenca el 1910 quan alguns aficionats organitzen una exposició en els locals del Centre Català. El primer avió que va aterrar a la nostra ciutat va ser el "Caudron" l'any 1919 pilotat per Manel Colomer. A partir d'aquest aterratge es va encetar la història aeronàutica de Sabadell. El primer camp de vol es va situar a uns terrenys de Ca N'Oriac, a mitjans dels anys 20. El setembre de 1931 un grup de ciutadans va formar l'Aero Club de Sabadell que, al 1953, es va fusionar amb el de Barcelona constituint el Aero Club Barcelona-Sabadell. Aquest llibre de Leandre Escorsell i Pere Redón titulat *La historia de la aviación catalana a través del Aero Club Barcelona-Sabadell* ha estat editat pel mateix Aero Club (març 2003) en commemoració del cinquantenari d'aquesta fusió.